

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 12T/130/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816010473
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Havírová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8816010473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Vranove nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrei Havírovej a prísediacich D. J. a D. J. na hlavnom pojednávaní dňa 02. novembra 2016 vo Vranove nad Topľou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

D. M., nar. XX.XX.XXXX vo R. F. Q., trvale bytom J.
č. XXX, okr. Vranov nad Topľou, t. č. v Ústave na výkon trestu
odňatia slobody Prešov, slobodný, nezamestnaný,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

od presne nezisteného dňa a mesiaca v jari 2015 do dňa 20.06.2016, v rôznom čase, v obci J., okr. Vranov nad Topľou, v rodinnom dome č. XXX, patriacemu D. M., ako aj na iných miestach za rómskou osadou, vykonal pohlavný styk s maloletou R. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, okr. Vranov nad Topľou a to aj napriek tomu, že vedel o tom, že táto v tom čase nedovŕšila 15. rok svojho veku,

t e d a

pokračovacím konaním vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov,

t ý m s p á c h a l

pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 201 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 38 ods. 2 Trestného zákona pri rovnováhe pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, v nadväznosti na § 39 ods. 1 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov.

Podľa 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému D. M. urobiť vyhlásenie podľa ust. § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie o svojej vine. Vzhľadom na to, že obžalovaný odpovedal na všetky otázky obsiahnuté v ust. § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku, položené mu v súlade s ust. § 257 ods. 5 Tr. poriadku, kladne, po zistení stanoviska prokurátora ako aj prítomnej poškodenej súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. poriadku, keďže boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutku obžalovaným sa nevykoná s tým, že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

V prípade prejednávaneho skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku tak súd rozhodol, že obžalovaný tým, že od presne nezisteného dňa v jari roku 2015 do 20.06.2016 mal ako v rodinnom dome svojej sestry D. M. tak aj na iných miestach za rómskou osadou opakovane pohlavný styk s mal. R. M. napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že v tom čase ešte nedovršila 15. rok svojho života, po objektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona.

Subjektívna stránka konania obžalovaného je daná minimálne vo forme nepriameho úmyslu v zmysle § 15 písm. b) Tr. zákona, pretože obžalovaný vedel, že svojím konaním, teda pohlavným stykom s mal. R. M. môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený trestným zákonom na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmikoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti a pre prípad, že takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobí, bol s tým uzročený.

Objektom daného zločinu je teda záujem na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmikoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, keďže poškodená L. M. si nárok na náhradu škody neuplatnila a to výsluchom obžalovaného k výroku o treste ako aj výsluchom poškodenej L.A. M. ako aj mal. svedkyne R. M. a oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný D. M. vypovedal na hlavnom pojednávaní, že v čase konania hlavného pojednávania vykonáva trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov, do výkonu ktorého nastúpil dňa 05.08.2016, pričom si už aj podal návrh na podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu odňatia slobody. Potvrdil, že bol v minulosti súdne trestaný a to za marenie výkonu úradného rozhodnutia ako aj za krádež, avšak nebol si vedomý svojich priestupkových postihnutí. Uviedol ďalej, že pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody pracoval v rámci aktivačných prác, čo mu prinášalo sumu okolo 60,00 eur, pričom nepoberal žiadne ďalšie sociálne dávky. Vyjadril sa, že pred nástupom do výkonu trestu žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou, ktorá poberala vdovský dôchodok v sume 400, eur ako aj s ďalšími štyrmi nezaopatrenými súrodencami. Vo vzťahu k mal. svedkyňi R. M. sa vyjadril, že s ňou očakáva narodenie dieťaťa v mesiaci december roku 2016, prejavil záujem s touto mal. svedkyňou žiť v spoločnej domácnosti a starať sa s ňou o ich novonarodené dieťa. Uviedol, že si bol vedomý toho, že posudzovaný skutok spáchal počas plynutia skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Vyjadril sa, že síce on osobne netrpí žiadnymi zdravotnými problémami, ale jeho matka pravidelne navštevuje lekára a jeho pomoc v domácnosti je nevyhnutná, keďže jeho otec zomrel dňa 21.06.2016.

Z výpovede poškodenej L. M. na hlavnom pojednávaní zas súd zistil, že mal. svedkyňa R. M. navštevuje 9. ročník základnej školy a to dvakrát do týždňa, keďže je tehotná a má individuálny študijný plán Uviedla ďalej, že jej mal. dcéra okrem nevoľností netrpí žiadnymi inými závažnými zdravotnými problémami. Vyjadrila sa tiež, že obžalovaný M. má záujem žiť s jej mal. dcérou a takisto sa starať o novonarodené dieťa, pričom po jej zistení gravidity dcéry už obaja spolu žili asi tri mesiace. Prejavila súhlas s tým, aby obžalovaný spolu s jej dcérou býval v jednej domácnosti. Uviedla takisto, že jej mal. dcéra R. M. mala sexuálny pomer s obžalovaným dobrovoľne.

Mal. svedkyňa R. M. zas na hlavnom pojednávaní uviedla, že navštevuje 9. ročník základnej školy s tým, že povinnú školskú dochádzku ukončí až na budúci školský rok. Vyjadrila sa tiež, že je v ôsmom

mesiaci tehotenstva a očakáva narodenie dieťaťa dňa 20.12.2016. Uviedla tiež, že okrem nevoľností netrpí žiadnymi závažnými zdravotnými problémami. Totožne ako obžalovaný prejavila záujem s týmto žiť v spoločnej domácnosti, zosobášiť sa s ním, aby obaja mohli poskytovať starostlivosť svojmu novonarodenému dieťaťu. Obžalovaný pritom podľa vyjadrenia tejto svedkyne prejavil záujem žiť s ňou v spoločnej domácnosti u svojej matky.

V prípravnom konaní boli zabezpečené aj správa gynekologickej ambulancie s uvedením, že mal. svedkyňa R. M. v čase jej vyšetrenia dňa 20.06.2016 bola v III. mesiaci tehotenstva, rodný list tejto mal. svedkyne, jej charakteristika ako žiačky základnou školou s materskou školou Tovarné, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou na túto mal. svedkyňu.

Zároveň boli oboznámené aj pripojené spisy Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 0 T 41/2015 ako aj sp. zn. 12 T 77/2016.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu prihliadal súd na všetky okolnosti spáchaného skutku, spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy (§ 34 ods. 4 Tr. zákona).

Obžalovaný D. M. podľa správy z miesta trvalého bydliska je nezamestnaný, zúčastnil sa však v obci na malých obecných službách. Starosta obce J. sa pritom vyjadril, že celá starostlivosť o rodinu obžalovaného je na jeho matke, keďže otec obžalovaného v júni roku 2016 zomrel. So správaním sa obžalovaného v mieste jeho bydliska nebol problém, na rozdiel od jeho ďalších súrodencov, keďže jeho rodina je v núdzi. Z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže súd tiež zistil, že obžalovaný v čase konania hlavného pojednávania vykonával trest odňatia slobody uložený mu rozhodnutím tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 77/2016 a to od 05.08.2016 s tým, že očakávaný termín výkonu tohto trestu je stanovený na deň 05.12.2016.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov sa tento obžalovaný doposiaľ dopustil už štyroch priestupkov a to dvakrát za porušenie povinností vodiča, jedenkrát priestupku proti majetku a jedenkrát bol priestupkovo postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku.

Z odpisu registra trestov ako aj pripojených spisov tunajšieho súdu pritom vyplýva, že tento obžalovaný bol v minulosti už trikrát súdne trestaný. Prvé odsúdenie obžalovaného rozhodnutím Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12 T 152/2015 zo dňa 18.09.2015 je už pritom zahladené. Obžalovaný bol takisto trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 0 T 41/2015 zo dňa 26.10.2016, ktorý v uvedený deň aj nadobudol právoplatnosť, odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní troch mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, teda do 26.04.2017 ako aj na trest zákazu činnosti. Následne bol obžalovaný odsúdený aj trestným rozkazom toho istého súdu sp. zn. 12 T 77/2016 zo dňa 27.05.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.06.2016 za spolupáchatel'stvo prečinu výtržníctva podľa § 20 Tr. zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uvedený trestný rozkaz si tento obžalovaný prevzal dňa 17.06.2016.

Na strane obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť v podobe priznania sa k spáchaniu skutku a jeho úprimného oľutovania podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, keďže obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznával od samotného začiatku trestného stíhania. Obžalovaný sa síce mal dopustiť svojej trestnej činnosti tesne po dovŕšení 18. roku svojho života, teda vo veku blízkom veku mladistvého, avšak súd v tejto súvislosti nedospel k záveru, že by táto skutočnosť mala výrazný vplyv na jeho rozumovú a vôľovú vyspelosť a teda, s prihliadnutím už aj na jeho tri predchádzajúce odsúdenia, aby si neuvedomoval, že sa dopúšťa trestnej činnosti tak ako to predpokladá ust. § 36 písm. d) Tr. zákona. Obžalovanému zas príťažovalo, že bol v minulosti a to za rôznorodú trestnú činnosť, napriek svojmu mladému veku už súdne potrestaný, čo bolo potrebné zohľadniť v zmysle ust. § 37 písm. m) Tr. zákona. Z vyššie uvedeného dôvodu tak u obžalovaného nastala rovnováha poľahčujúcich ako aj príťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Tr. zákona a teda základnú trestnú sadzbu pri zločine sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý možno jeho páchatel'ovi uložiť trest odňatia slobody v rozpätí od troch

rokov do desiatich rokov, nebolo potrebné žiadnym spôsobom upravovať a teda trest obžalovanému súd mal ukladať v rámci tejto základnej trestnej sadzby.

Pri určovaní konkrétnej výmery trestu tomuto obžalovanému a to vzhľadom na jeho celkovú výmeru ako aj na tú skutočnosť, že tento obžalovaný bol v čase rozhodovania súdu vo výkone trestu odňatia slobody a to vo výmere štyroch mesiacov, súd skúmal, či v jeho prípade nenastali mimoriadne okolnosti tak ako to predpokladá ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona. Súd pritom dospel k názoru, že na strane obžalovaného sú také pomery týkajúce sa jeho osoby, ktoré odôvodňujú aplikáciu ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona. V prípade obžalovaného bolo preukázané, že tento mal mať opakovane sexuálny styk s mal. R. M. s jej súhlasom, že k tomu dochádzalo zo vzájomnej citovej náklonosti, pričom obžalovaný spolu s touto mal. svedkyňou už v čase rozhodovania súdu očakávali narodenie spoločného potomka, o ktorého mali obaja sa záujem starať, pričom obaja prejavili záujem aj uzavrieť manželstvo a žiť spolu v spoločnej domácnosti. Je potrebné zdôrazniť, že aj matka mal. svedkyne, teda poškodená L. M. uviedla pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní, že obžalovaný ako aj jej dcéra majú záujem spolu žiť s tým, že aj v čase rozhodovania súdu k sebe naďalej prechovávali náklonosť. Súd pritom zohľadnil aj správu obce na správanie sa obžalovaného, z ktorej vyplýva, že na rozdiel od jeho súrodencov, s jeho správaním sa v mieste bydliska neboli výrazné problémy. Bolo potrebné tiež prihliadnuť aj na tú skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu bol obžalovaný jediným dospelým členom mužského pohlavia vo svojej pôvodnej rodine, keďže jeho otec v júni roku 2016 zomrel a jeho matka pritom vyžaduje aj lekársku starostlivosť. Vzhľadom teda na nevyhnutnú potrebu starostlivosti obžalovaného o jeho pôvodnú rodinu, na záujem obžalovaného uzavrieť s mal. svedkyňou R. M. manželský zväzok predovšetkým z dôvodu očakávania príchodu mal. dieťaťa a teda aj nevyhnutnej starostlivosti o neho, s prihliadnutím pochopiteľne na tú skutočnosť, že podľa názoru súdu vychádzajúc zo základnej výmery trestu odňatia slobody pri tomto trestnom čine a to vo výmere od troch rokov do desiatich rokov by takýto trest hoci na samej spodnej hranici bol pre tohto obžalovaného vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti osobného a rodinného charakteru neprímerane prísny, pričom účel trestu podľa presvedčenia súdu zabezpečí aj trest kratšieho trvania, súd dospel k názoru, že na nápravu obžalovaného ako z hľadiska individuálnej tak aj generálnej prevencie je postačujúci trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov a to za dodržania podmienok uvedených v ust. § 39 ods. 3 písm. e) Tr. zákona. Súd pri ustálení takejto výmery trestu odňatia slobody prihliadol predovšetkým na tú skutočnosť, že vzhľadom na spáchanie žalovaného konania obžalovaným počas skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia tunajším súdom sp. zn. 0 T 41/2015 zo dňa 26.10.2015 uloženie iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody neprichádzalo do úvahy. Obžalovaný bol síce po uvedenom odsúdení postihnutý aj ďalším trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 12 T 77/2016 zo dňa 27.05.2016, avšak uvedený trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 17.06.2016, pričom prejednávany skutok mal obžalovaný dokončiť dňa 20.06.2016, teda až po doručení uvedeného trestného rozkazu tunajšieho súdu a z tohto dôvodu neboli u obžalovaného splnené podmienky na uloženie súhrnného trestu odňatia slobody v zmysle ust. § 42 Tr. zákona.

Keďže obžalovaný prvýkrát nastúpil na výkon trestu odňatia slobody dňa 05.08.2016, pričom žalovaný skutok mal dokončiť dňa 20.06.2016 a teda pred spáchaním tohto žalovaného skutku ešte nebol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho v zmysle ust. § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Keďže poškodená L. M. si nárok na náhradu škody neuplatnila, súd o nároku na náhradu škody v prejednávanej veci nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde vo Vranove nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného, že je vinný alebo že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chyba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.